

یادداشت
O P I N I O N

با کدام فرهنگ سازی؟

هفته پیش به طور مفصل درباره سرنوشت مهم لیگ ۹۸-۹۹ نوشتیم و گفتیم سه مانع اساسی برگزاری این مسابقات هنوز مرتفع نشده است.

چندی قبل برخی از خبرگزاری‌ها از تعیین تاریخ قرعه‌کشی و شروع مسابقات خبر دادند، اما مسئولان سازمان لیگ گفتند تا موانع برطرف نشود خبری از شروع لیگ نیست. هرچند این پافشاری را باید به فال نیک گرفت، منتها به دلیل سابقه‌ای که از تهدیدهای این چینی در ذهن داریم، این تأخیر نه تنها به نفع فوتبال تمام نمی‌شود، که احتمالاً باعث فشرده شدن برنامه مسابقات در آینده و بدشدن وضع تیم ملی خواهد شد. اصرار سازمان لیگ روی مرتفع کردن یکی از آن سه مانع است؛ استانداردسازی ورزشگاه‌ها.

محورهای این استانداردسازی از سوی فدراسیون اعلام شده: اول الکترونیکی شدن سیستم بلیت‌فروشی به‌طور کامل، دوم شماره‌دار کردن صندلی‌ها و سوم تجهیز ورزشگاه‌ها با دوربین مداربسته.

عملی شدن این سه فاکتور مساوی است با نظم زیاد و مقابله با بی‌اخلاقی و بی‌انضباطی در ورزشگاه‌ها، اما با توجه به وضعیت وحشتناک فینال جام‌حذفی که همین دو ماه پیش برگزار شد، حتی در صورت فراهم شدن این زیرساخت‌ها، سوال این است که آیا فرهنگ استفاده از آن وجود دارد؟

بلیت‌فروشی الکترونیکی زمانی موثر است که حتی یک بلیت هم در گیشه ورزشگاه فروخته نشود، اما حساب کنید چند هزار هوادار بیرون ورزشگاه شروع کنند به شعار دادن و تخریب، به نظراتان کسی در مقابل خواسته غیرمنطقی آن‌ها مقاومت خواهد کرد؟

یک مورد دیگر را هم در نظر بگیریم، در این کشور حتی در محیط فرهنگی سینما هم هنوز سیستم نشستن روی صندلی اختصاصی جانیتاده و مردم اگر سینما خلوت باشد هر جا دلشان می‌خواهد می‌نشینند، حال در محیط استادیوم و با در نظر گرفتن روحیات خاص هواداران فوتبال، آیا وقتی شخص منظمی راهی استادیوم شده و ببیند کسی جایش نشسته، این شهامت را دارد که به او بگوید از جای من بلند شو؟! یا اساساً به نظراتان فوتبالی‌جماعت این‌قدر صبر دارند که صبر کنند صاحبان نگویند بخت صندلی بیايند استادیوم و بنشینند سر جای خودشان؟

این تأکید بر استانداردسازی در حالی صورت می‌گیرد که کوچک‌ترین فرهنگ‌سازی برای آن نشده و بعد است استقرار این نظم جز در یک بازه زمانی چند ساله محقق شود. البته می‌توان آن را محقق کرد، ولی عملی کردن آن، نیازمند تحکم و وجود نیروی انسانی پر تعداد در سال‌های اولیه اجرای قانون است. آیا چنین منابعی در اختیار فدراسیون فوتبال و نیروی انتظامی هست؟

درخشان مثل والیبال

جوانان ایران با پیروزی مقابل ایتالیا قهرمان جهان شدند

علی سلطانی

خبرنگار

قرار بگیرند و اما مهم‌ترین اقدام فدراسیون، مدیریت درست این آکادمی‌ها بود. مدیریت فدراسیون در این زمینه از سطح استاندارد مدیریت ورزشی کشور بالاتر بود و نتیجه این تفاوت در بحرین حسایی به چشم آمد. آنچه باعث خوشحالی بیشتر شده، این است که درخشش این جوانان باز هم به استقلال مردم از والیبال و در نتیجه به ظهور استعدادهای نومنجر می‌شود.

به نسبت فوتبال بیشتر بود و همین موضوع باعث افزایش آکادمی‌های والیبال در کشور شد. اقدام دوراندیشانه و مهم دیگر مدیران والیبال کشور، سهیم کردن شهرستان‌ها در این ضیافت و کشاندن میزبانی مسابقات مهم جهانی به شهرهای دیگر ایران یا همان خارج شدن انحصار والیبال از پایتخت بود که باعث شد در سید استعدادیابی این ورزش، مهره‌های آینده‌دار بیشتری در معرض کشف

فدراسیون والیبال است. با شروع دهه ۹۰ و ظهور و درخشش نسل طلایی والیبال، این ورزش، فوتبال و کشتی را در اکثر برهه‌ها کنار زد و یک‌تنه عنوان محبوب‌ترین ورزش کشور را مال خود کرد. رسیدن به این عنوان یک ثمره مهم داشت؛ افزایش چشمگیر اقبال عمومی نسبت به این ورزش و تمایل والدین برای هدایت فرزندان‌شان به سمت والیبال. آینده‌نگری و نسل‌سازی در والیبال

حالاً می‌توان با خیال راحت یک لیوان چای نوشید و نسبت به آینده والیبال کشور همچنان امید داشت. نمایش درخشان و مطمئن بلندقامتان جوان کشور در بحرین و قهرمانی آن‌ها در جهان، یکی از نادرترین اتفاقات ورزش ایران بود. این صید طلایی که امروز صورت گرفت و نتیجه‌اش را فردا هم خواهیم دید، موهن فرصت‌طلبی مثبت مدیران

یادداشت

چهره هفته
F A C E O F T H E W E E K

زین الدین زیدان

مربی محبوب مادریدی‌ها فکر می‌کرد با برگشت به رئال، دست بالا را خواهد داشت و می‌تواند از محبوبیتش به عنوان اهرم فشاری مقابل «فلورنتینو پرز» استفاده کند، اما اوضاع فنی تیم از همیشه خراب‌تر است و به نظر نمی‌رسد شوک بازگشت «زیزو» به مادرید کارساز بوده باشد. رئال هفته پیش در یک دیدار دوستانه، اما به شدت حیثیتی، هفت گل از رقیب دیرینه‌اش «آلتیتیو»ی مادرید دریافت کرد تا آینده فرانسوی کاریزماتیک، شکننده‌تر از همیشه باشد.

عزت
C A P T I O N

زندگی شیرین می‌شود؟

آیا روزهای بد ملوان در حال اتمام است و هواداران متعصب این تیم قرار است به روزهای خوش سلام کنند؟ خوش‌بین بودن به این ماجرا کمی سخت است. چند سال قبل و وقتی سازمان ثروتمند «منطقه آزاد»، سرپرستی ملوان را برعهده گرفت، به نظر می‌رسید روزهای خوشی پیش روی شمالی‌های پرشور است، اما ملوان بعد از سال‌ها حضور در لیگ برتر به لیگ یک سقوط کرد و از آن زمان تیرم‌روزی‌های هواداران آغاز شد. حالا این باشگاه در حال واگذاری به یک سرپرست جدید است، سرپرستی که قبل از هر کاری باید بدهی‌های سنگین باشگاه را پاس کند و بعد به فکر ساختن تیمی باشد که نقطه امید فوتبالی‌ترین شهر شمالی کشور است.

خبر
N E W S

طرح نسیم سلامت

تداوم می‌یابد

مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی با صدور بخش‌نامه‌ای به تمامی واحدهای اجرایی این سازمان اعلام کرد، طرح نسیم سلامت بازنشستگان و مستمری‌بگیران به شرکت در المپیادهای فرهنگی ورزشی و فعالیت‌های مرتبط با ورزش همگانی خواهند بود. در خط‌مشی‌ها و راهبردهای کلان سازمان تامین اجتماعی، ورزش در دوران بازنشستگی به‌ویژه در سنین سالمندی در ارتقای سطح سلامت روحی، روانی و جسمی بازنشستگان و مستمری‌بگیران موثر دانسته شده است. طرح نسیم سلامت، همه‌ساله با محوریت معاونت فرهنگی و اجتماعی سازمان تامین اجتماعی و با همکاری کانون‌های بازنشستگی برگزار می‌شود.

فصل دلال‌زدایی از فوتبال

موضوع روز

فعالیت ایجنت‌ها یا دلال‌ها از سوی فیفا به رسمیت شناخته شده. یعنی آن‌ها صنفی هستند که به‌طور رسمی و تحت قوانین سخت فیفا می‌توانند در حیطه نقل و انتقال بازیکنان فعالیت کنند. کار و بارشان هم‌سکه است و کمیسیون‌های دریافتی توسط آنان در این چند سال آن‌قدر بالا بوده که خیلی از ایجنت‌ها از ستارگان فوتبال ثروتمندتر هستند. میزان قدرت و نفوذ آن‌ها هم بالاست، اما این نفوذ به این معنا نیست که هر دلالی قادر است هر کاری دلش خواست بکند و به هر تیمی نزدیک شود و بدون رعایت قوانین، اقدام به مذاکره با این و آن بکند. فدراسیون فوتبال ایران هم به تبعیت از فیفا، فعالیت تعدادی ایجنت را به رسمیت

شناخته، بنابراین فعالیت آن‌ها رسمی، مجاز و تحت قوانین فیفاست. اسامی این ایجنت‌ها به همراه عکس و آدرس ایمیل آن‌ها هم در سایت فدراسیون موجود است. تعداد این دوستان ۱۶ نفر است و اسامی آن‌ها به این شرح است: حمیدرضا مشهدی، امیر هوشنگ سعادت‌ی، شهریار طاحونی، علیرضا نیکومنش، فرشید نوری تاجی بیوک، علی خماند، فرامرز محمدی، مسعود ملکی‌نیا، سلیم کریمی، حسین کریمی سلمرو، غلامرضا گنجی، نادر گلزار، هومن صمیمی، ولی‌خرسندی پیش‌کناری، فرشید مجاهدنیا و مجتبی یوسفی دامیری. بنابراین هر کسی غیر از این ۱۶ نفر در فوتبال ایران اقدام به دلالی کند، فعالیت‌های او غیرمجاز و غیرقانونی است و مطابق قوانین

فیفا باید با او برخورد کرد. اما نکته همین جاست که اسم این دلال‌های رسمی را کمتر جایی شنیده‌ایم و آنچه به‌وفور یافت می‌شود، حضور دلال‌های قدرتمند غیرمجاز است. شیوه جولان‌دهی و فعالیت غیرمجاز‌ها به چه صورت است؟ به صورتی که می‌توان آن را شیوه «سفره‌خانه‌ای» نامید. متأسفانه پدیده «سفره‌خانه» در سال‌های اخیر در فوتبال ایران آسیب‌های زیادی به همراه داشته. اکثر معاملات دلالی در این سفره‌خانه‌ها انجام می‌شود. کار به جایی رسیده که به گفته «هادی مهدوی کیا» بازیکن سابق پرسپولیس و مدیر آکادمی «کیا»، بعضی از این دلال‌ها اقدام به برپایی سفره‌خانه‌های خانگی کرده‌اند. مسائل اخلاقی و رواج شرط‌بندی و

مهران باقی

روزنامه‌نگار

مسائل اخلاقی و رواج شرط‌بندی و جادوگری به کنار، بزرگ‌ترین ضررهای مالی به ورزش ایران در طول یک دهه گذشته از سوی همین دلالان به فوتبال وارد شده. بیایید یک روند منطقی را با هم مرور کنیم: یک دلال رسمی زمانی کارش می‌گیرد که بتواند انتقال‌های موفق‌تری انجام دهد. بالا رفتن تعداد انتقال‌های سازنده باعث می‌شود بازیکنان و باشگاه‌های بیشتری خواهان کار با آن ایجنت شوند و درآمد او مدام افزایش پیدا کند. طبعاً هیچ ایجنت رسمی و عقلی به فکر تحمیل یک بازیکن به یک تیم نیست. حضور این دلال‌ها یعنی سرازیر شدن بازیکنان بی‌کیفیت و حضور این بازیکنان یعنی ضرر، محرومیت و نامیدی هواداران پر تعداد فوتبال. کاش تأدیر نشده کسی برای مقابله با این دلال‌ها پا پیش بگذارد.

ترین‌ها

حرفه‌ای‌ترین

بله، برای قضاوت خیلی زود است. ولی می‌توانیم کمی دلمان را خوش کنیم و به آینده کشتی کشور امیدوار باشیم. بعد از انتخاب «دبیر» به عنوان رئیس فدراسیون کشتی، قهرمان سابق جهان رویه‌ای در پیش گرفت که نمونه‌اش را کمتر در مدیریت ورزشی کشور سراغ داشته‌ایم. او «صبرزاده» را که رقیبش در انتخابات فدراسیون بود به ریاست سازمان لیگ منصوب کرد تا نشان دهد میلی به مدیریت «توبوسی» ندارد و شمشیر را برای رقبای دیروزش از پشت نبسته است. از طرفی «صبرزاده» هم با قبول آن پست نشان داد که خیلی در قید و بند عناوین نیست و حاضر است در مقامی که پایین‌تر از حد انتظارش بوده خدمت کند. امیدواریم این رویه نه تنها در کشتی و مدیریت دبیر ادامه‌دار باشد، که به مدیریت سایر عرصه‌های کشور هم سرایت کند.

نادیده‌ترین

آیا کسی تاریخ‌سازی والیبالیست‌های جوان کشور را دید؟ خیر! این بازی به‌طور زنده از تلویزیون پخش نشد و شبکه ورزش ترجیح داد برود سراغ فوتبال هلند. مقصر که بود؟ طبق معمول کسی داستان را گردن نگرفت. صدوا سیما کیفیت پایین تصاویر و مشکلات فنی را دلیل پخش نکردن مسابقه اعلام کرد، اما عده‌ای که بازی را از طریق اینترنت تماشا کرده بودند، گفتند کیفیت تصاویر مشکلی نداشته است و احتمالاً مشکل اصلی، حضور یک مربی زن روی نیمکت ایتالیا و نوع پوشش او بوده است. وقتی هم رسانه‌ها به عدم پخش این بازی تاریخی اعتراض کردند، تعدادی از مسئولان گفتند عدم پخش این مسابقه به خاطر کارشکنی بحرینی‌های میزبان بوده. دلیل آن هر چه بود، از دیدن آن لحظات باشکوه محروم شدیم و کسی هم پاسخ درستی به ما نداد.

شجاع‌ترین

وضعیت مدیریت پرسپولیس چنگی به دل نمی‌زند، شیوه بازیکن‌گیری و البته نوع برخورد باشگاه با بازیکنان مازاد این تیم باعث بروز انتقاداتی شده و عموم هواداران نسبت به وضع موجود رضایت ندارند. در این شرایط تنها بازیکنی که به خود جرئت داد و مستقیماً از مدیریت باشگاه انتقاد کرد «شجاع خلیل‌زاده» بود. شجاع که البته رفاقت نزدیکی با سروش رفیعی دارد و با او هم‌خانه است، مدیریت تیم را به‌خاطر زمان اخراج «رفیعی» و «مصلح» به باد انتقاد گرفت. البته مصاحبه تندوتیز او بی‌پاسخ ماند و باشگاه اعلام کرد این بازیکن را برای گرفتن تصمیمات لازم در اختیار کمیته انضباطی قرار داده است. شجاع که سابقه گرفتن کارت زرد و قرمز کم ندارد، باید دید این بار با چه برخوردی روبه‌رو خواهد شد.